

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

<p>Előfizetési ára: Egész évre 8 K Fél évre 4 „ Negyed évre 2 „ Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Felolvasó szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR.</p>	<p>Laptulajdonos és kiadó: BALKÁNYI ERNŐ.</p>	<p>Telefonszám: 13. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván. Nyitlitter sora 1 korona.</p>
<p>MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.</p>			

A ledőlt szobor.

Alsólendva, február 13.

Rumán ledöntöttek egy szobrot s vele együtt rombadőlt egy egész világa az eszméknek és törekvéseknek.

Ezelőtt négy évvel — gondolom, október hóban — nagy ünnepségre készült a szerbség. Egyik leghíresebb költőjüknek: Zmaj Jovanovicsnak Rumán szobrot emeltek. A leleplezési ünnepségre meghívták mindazokat, akiknek érzésük, közül volt a szerb törekvésekhez. Az egész cécót tulajdonképpen a szerb radikálisok csinálták, mert pártjuk egyik megalapító, majd fő működő tagja volt ez a bácskai magyar-szerb orvos, kinek alig öt évre a halála után szobrot állítottak. Hetekkel előbb már falragaszok hirdették az ünnepélyt. A lapok napról-napra foglalkoztak az eseménnyel. És tényleg, az ünnepély lefolyása, hatása felejthetetlen volt. Jötték vendégek e napra nemcsak a szomszédos vármegyékből, hanem képviselve volt az egész délszláv ortodoxia is. Belgrádból nemcsak a magán-személyek jöttek el, de ott voltak az irodalmi, művészeti körök képviselői is. Az ünnepélyes felvonulásban ott lehetett látni nemcsak a karlócai kispapokat, hanem a belgrádi tanító- és tanítóképző-intézetek növendékeit is.

A szoborleleplezési alkalmával verset, szeszédet mondtak mi ellenünk, magyarok

ellen nemcsak a mi szerbjeink, hanem a balkániak is. Egy montenegrói vándorköltő a mi hősi hegedőseink mintájára a szerb nemzeti hangszereket, guzslával a kezében, hősi énekekkel szerepelt a műsoron. Míg a többi szereplő ott volt a szobor körül, addig őt felküldték a szobor hátamögött levő szerb iskola emeletére. Kiült az ablakba és guzsláján kísérve énekelt a magyarországi szerbek elnyomásáról s arról, hogy a szerbeknek szorosán össze kell fogniok. Háromszor kitapsolták, háromszor megújrázták.

És mindezt büntetés nélkül, a legteljesebb biztonságban megtehették azon a földön, amely a miénk, csunyan lepiszkoltak s amelyen ők csak vendégek voltak...

Utóljára a belgrádi körök egy tekintélyes képviselője beszélt. Végzavai körülbelül ezek voltak: „Dolgozunk a szerb kultúráért, mert csakis az vezet el bennünket a magyarországi szerbek felszabadulásához!” Rivalgó éljenzés volt rá a visszhang s én megdöbbenve kérdeztem magamtól: szabad ilyen beszélni a magyar király földjén? Hát hol a hatóság, mely fellépne az ilyen lázítás ellen? Hatóság, mely tiltakozott volna, nem volt, de ováció annál több!

És akiknek ilyen sok meg volt engedve, azok beszéltek elnyomásról, felszabadulásról.

Ünnepély után diszebed, délután a szerb Szokol tornajátéka s egyéb szóra-

kozások voltak. Este megint valami műsor, utána tánc. Nőt mulatságban férfiak még nem dédelgettek úgy, mint ott az említett guzslát. Kézről-kézre adták, mert távoli testvéreik képviselője volt...

Ki volt Zmaj Jovanovics?

A szerb paraszt, amikor napi munkáját elvégezte, gyermekeit maga köré gyűjti és az asztalnál felolvas nekik. Amiből olvas, a könyv: Zmaj Jovanovics könyve. Amit írt, annak szelleme nagyszerb, minden betűje szerb vonatkozású. Akiknek írta: öklömmi gyerekek, de azért olyan szent áhitattal hallgatják a bosszúra serkentő panaszt a szerbek elnyomásáról, a szerb mártirokról, mintha legjobban értenék. A könyv természetesen Belgrádban készült; Zmaj Jovanovics, aki a magyar föld kenyerét ette, vizét itta, nem szerette a magyar ipart. A magyar hatóságoknak egyetlen egyszer sem jutott eszébe eldobozni ezeket a veszedelmes könyveket, melyeknek minden sora, minden betűje miellenünk irányult, s így aztán a szerbek évtizedeken át Zmaj Jovanovics könyvének szellemét szívták a gyermekekkel. Zmaj Jovanovics vette be a szerb ifjút a nagyszerb világba, az ő könyve nyújtott szellemi táplálékot a meglejt férfinek is. Művei ott vannak minden szerb házában.

Ez Zmaj Jovanovics...

És ennek az embernek a szobra ott diszelgett több éven át a rumai „srbska narodna pučka skola“ szerb nemzeti nép-

A haldokló pap.

A nagy, üvegkupolás állomásra,
 Nyüzsgő, tolongó nép közt éjfél tájára,
 Már nem vigan, zászlokkal koszorúsán;
 Halotti csendben, némán, szomorúan —
 Mint haláltkeltő rémes gondolat —
 Beér... a Vörös-keresztet vonat!

Leiket megrázó, vér-fagyaláló látvány,
 Véres kötés száz vitéz kezén, lábán;
 A súlyosabb ágyon, hosszú sorba,
 A terem, mintha temetőkert volna. —
 Szól egy közülök, kérvetvén papot: „Kedves nővér én — gyónni akarok!”

Könny csillan már a nővér kék szemében,
 Nincs pap sehol, kit gyóntatáshoz kérjen;
 Már indul vissza busán — s im egyszerre
 Fényben villan föl Megváltónk keresztje,
 Sebesült tartja, szólván: „Pap vagyok,
 Vigyének hozzá, én — gyóntathatok!”

Mert rajta is sok vérvő seb tátongott,
 Ruháján, ingén piros, rózsás foltok;
 Nem vitték oda, felvén attól, hogy a
 Mozgás a beteg halálát okozza —
 De szólt a pap: „Egy óras életemnél
 Egy lélekmentés — kedvesebb Istennél!”

Mélységes csend, sok jámbor hívő térden.
 Vonatdübörgés hallik künn az éjben.
 Az Égben főnn két angyal szárnyát bontja,
 Társát a pap bűnétől feloldozza:
 „... abszolvo...” s hogy keresztet akar vetni,
 A kezét már — nem tudja fölemelni!

A nővér gyorsan segít még gyengédn
 A haldoklónak a keresztvetésben;
 Halálhőrgés... a pap e pillanatban;
 Míg holt bajtárs kezét szorongatja:
 Eszméletlenül — ágyára hanyatlik,
 ... Künn lelketvívő szárnysüttogás hallik!

Szendről József.

Guerillaharc a Vogézekben.

Írta: Freksa Frigyes.

Legényeink, az öreg honvédek, három nap óta ostromolták a Vogézek egyik nehéz szorosát. Künn mosolygott a táj, de most Elzász minden szépsége nem egyéb, mint jó vagy rossz terep. Leszáll az est és egy csoport tiszt a három küzdelmes nap eredményeit vizsgálja. Az orvos csodálkozásának ad kifejezést az idősebb évfáratok teljesítménye felett. Bár gyakorlatlanul mentek háborúba, állapítja meg, mégis maximális teljesítményeket mutattak.

Egy vezérkari tiszt fénylő szemekkel hallgatja és hozzátesszi: „Igen, nagyon derék legények, nagyon szorgalmasak!”

Egy faluból az ottmaradt francia katonák, akiket a lakosság elrejtett, rálőttek a mieinkre. Éppen akkor utazunk be a faluba, mikor a tüzelés kezdődik és átérzünk az elárultságnak azt az érzését, amelyet minden csapat átérez, mikor minden bezárt ablaktábla mögött ellenséget sejt. — Kinyitni az ablakokat, — hallatszák a

parancs és ahol a lakosság nem engedelmessé-
 dik, oda záporként hull a golyó. Egy dörrenés — egy pionir kézibombát vetett egy szobába. — A tetőkön mint a jégeső, úgy kopognak a golyók. Mindenki visszavonul, gyülekezik, hogy fedezéket szerezzen.

Egy vezérkari százados, akivel együtt utazunk, a szomszéd faluból honvédeket hoz, hogy a rögtönítélő bíróság ítéleteit végrehajthassák. A honvédek előre örülnek a munkának, de mikor bevonulnak a faluba, valamennyien olyanok, mint a juhok. Valamennyien a bajor felföld parasztjai, akik ugyan szívesen verekszenek, de sokkal jóindulatubbak, semhogy hóhérok tudnának lenni. Csak a parancs után kapják fel a fegyvert és rosszkedvűen és vonakodva teljesítik kötelességüket.

Egy áruló francia fiut kivégeztek. Valószínűleg valami tornaegylet tagja volt, akik magukat kék-fehér-piros színekkel díszítik. Szegény gyerek, elvakultságában hős akart lenni.

Egy német csapat vonult egy erdei uton és megkérdezte a fiut, hogy látott-e franciákat. Azt felelte: Nem. Ötven lépéssel távolabb potyogtak a golyók a fákról. Egy sebesült altiszt elfogta az árulót. Megkérdezték franciául:

— Tudta, hogy az erdőben franciák vannak?
 — Igen. — felelte határozottan.
 — Tehát azt akarta, hogy a német katonák beleszaladjanak az ellenség fegyvereibe? Tehát gyilkolni akart?
 Semmi válasz.

iskola előtt — magyar földön. De elkövetkezett a háború. A mi szerbjeink vagy kijózanodtak, vagy megbűnhődtek. A szerb iskolába beköltözött Frank Liborius és ott, azok között a falak között intézték a Titok-hadosztály tönkretételét.

A mult hetekben, hogy Rumán jártam, Zmaj Jovianics szobrának csak a kőtalapzatát láttam. A szobor maga a felirással eltűnt.

És ez így jól van. Mert a régi jó világnak vége. Új nóta kezdődik...

Szilva.

A mezőgazdasági munkák biztosítása.

A legfontosabb feladat.

A földmivélsügyi miniszter a gazdasági munkák elvégzése ügyében rendeletet adott ki, melyben utal arra, hogy mivel a hadkötelezettség és a hadszolgálatások igénybevétele következőben a mezőgazdaságban nagyon sok munkatér hiányzik, a legelső és legfontosabb feladat most az, hogy egy talpalatnyi termőföld se maradjon az országban megművelés nélkül. A rendelet többek közt ezt mondja:

Ezt a nagy feladatot a közigazgatási hatóságok és az értelmiség vezetésével és támogatásával a gazdálkodó közönségnek a maga erejéből kell megoldania. Az egyházmegyei főhatóság, a gazdasági egyesületek, a hadbavonultak segélyző bizottsága, a tanfelügyelőség, a gazdasági felügyelőség képviselőinek és más, a közérdekű munkára hajlandó személyek felkérésével vármegyei gazdasági intéző bizottság alakítandó, a mely az alispán elnökletével a központi vezetés és irányítás feladatait látja el, a járási főszolgabírók pedig utasítandók, hogy a legstürgebben személyesen járjanak el minden községbe s a helyi viszonyoknak megfelelően az előjáróság, a helybeli felkészés és tanítók s a közérdekű munkára hajlandó más személyek felkérésével alakítsanak, községi (esetleg körjegyzőségi) gazdasági bizottságot, amelynek feladata lesz az alispánval való állandó összeköttetésben az egész helyi szervezkedést megvalósítani.

A kapálásra, a kaszálásra és az aratásra vonatkozóan, ott, ahol erre a lehetőség megvan, célszerű lesz megfelelő gépek beszerzéséről gondoskodni.

Kemény léptekkel ment a táviróoszlophoz, amely zöld fák között állt és a sortűzet valami búzke vonással alkál körül fogadta. Kár ennyi elfecsérelt bátorságot...

Éjjel. Előttünk ég egy falu. Az ut árkaiban fekszenek bátor katonáink, akik 18 óra hosszat voltak tüzben. Éheznek, mert az élelem az utak veszélyessége és a kolonno-ok tömege miatt nem érkezhettek meg. Sok baromfi szaladgál mindenfelé, de senki sem törődik velük, még akkor sem, mikor figyelmeztetik őket a könnyen megszerezhető pecsenyére. Csak mikor egy tiszt engedélyt ad, akkor fogják meg őket. Oly mélyen vésődött beléjük a tulajdon ismerete, hogy inkább éheznek, semhogy idegen tulajdonhoz nyuljanak, míg egy parancs nem ad rá engedelmet.

Különös ismertetőjele a tisztikarnak az anti-alkoholizmus. Két és fél deci bor az ebédhez már iszákosságának számít. És a legénység is mértékletes. Egy részegzet nem láttam közöttük.

Ehelyett a franciáktól egy rövid ideig általuk megszállyva tartott faluban azt hallottuk, hogy egész nap a kocsmában ültek és egész seleg nőt hoztak magukkal.

Egyáltalában a franciák kényelmessé akarják maguknak tenni a háborút. A lövészárkokban párnázott székeket találtak. Élelmiszerekkel kitűnően el vannak látva, de cipővel és ruhával baj van.

Eleinte félték a fogságba jutástól. Egy fiatal huszár valósággal sírt, mint egy gyermek, mert azt mondták neki, hogy legelőször szemét szurják ki De ez is hamar beleyugodott sorsába.

A földmivélsügyi minisztérium, továbbá az Országos Magyar Gazdasági Egyesület és a Magyar Gazdaszövetség a gépek rendelkezése körül is szívesen lesz az alispán és a közönség támogatására. A nagyobb uradalmak aratómunkák szükségletére igénybevehetőek lesznek a hadifoglyok is. A gazdasági tennivalók ellátásában — mondja a feirat — méltán elvárhatja az ország különösen azoknak a közreműködését, akik a hadkötelezettség alól azon az alapon kaptak fölmentést, hogy a mezőgazdaságban nélkülözhetetlenek, továbbá azok munkálkodását, akik a mozgósítás folytán segélyben részesülnek. A helyi és vármegyei bizottságok figyelni fogják, hogy az ilyen egyének a maguk gazdasági dolgainak elvégzésével mennyiben segítenek a községben elvégzendő más mezőgazdasági munkák körül és ha e részben alapos és komoly kifogások merülnek föl és a jóindulatú figyelmeztetés nem használna, az illetők fölmentését vissza fogják vonni és a segélyt beszüntetik.

Ezen rendeletet Zalamegye alispánja az alsólendvai járás főszolgabírójának is megküldte, hogy ezen rendeletben a hatáskörébe utalt ügyekben a szükséges intézkedéseket megtehesse.

Zalamegye területén a teendőket az alakítandó vármegyei és községi bizottságok fogják a tényleges állapotra nézve összegyűjtendő adatok alapján megállapítani. Ezen bizottság megalkotására íránt az alispán külön fog intézkedni, ha beérkeztek a válaszok azon közegektől, kik felhívást kaptak arra, hogy ezen általános, közérdekből elsőrendű fontossággal bíró munkában ténylegesen részt vegyenek. Megnyitással szolgál az alispán leiratában foglalt azon rész, hogy Zalamegyében sok helyen rendesnél többet vetettek és őszi vetés nem igen maradt el.

Még egy kis megjegyzésfele a polgári őrségről.

A polgári őrségről és annak szükségességéről cikket közlötünk lapunkban két héttel ezelőtt, melyben felpanasztoltuk, hogy éppen azok nem mutatnak érdeklődést az intézmény iránt, akiknek ott kellene lenni a polgári örök sorában. Cikkünket sokan, sokféleképpen kommentálták. Sokan mellettünk, néhányan ellenünk. De mégis elértük vele azt, hogy mind többen és többen akadnak, kik a polgári öröksödést hajlandók pénzzel megváltani.

Ez a tény készlet bennünket arra, hogy a polgári őrség ügyével ismét foglalkozunk. Annál is inkább, mert a polgári őrség létszáma a népfelkelői bevonulások miatt most megint csökkenik s aktuálissá lett a dolog. Szaporítani kell a létszámot, vagy reformálni kell az intézményt, az bizonyos, csak azt volna jó tudni: hogyan.

Szerintünk az lenne a helyes eljárás, hogy ha e kötelezést pénzzel meg lehetne váltani. Mindenki, akinek csak legesekélyebb érdeke, hogy a város köz- és vagyonbiztonsága biztosított, ha akár magas életkor, akár betegség, akár pedig kényelemszeretlet miatt személyesen nem tudja, vagy nem akarja a polgári kötelezést terhet vállalni, pénzzel váltsa meg kényelmét.

Az így befolyó összegből az önkéntes polgári örök mellett fizetéses polgáröröket kellene felfogadni, kikre nézve a felügyelet — akár csak az önkénteseknél — a polgárörőség parancsnoka gyakorolná. Két megbízható, józan egyén teljesen megfelelne erre a célra. Ezek a fizetéses polgárörök mindig csak éjjel után, mondjuk éjjeltől reggel 5 óráig teljesítenének szolgálatot, az önkéntes polgári örök pedig mindig csak éjjel előtt. Ebből meg lenne az az előny, hogy minden este csak két, legfeljebb négy önkéntes polgári örök lenne szükség (éjjel előtt eddig is csak két polgárör teljesített szolgálatot) s így egy-egy polgári örök ritkábban kerülne a szolgálat sora.

A fizetéses polgári őrség behozása különösen ez utóbbi szempontból fontos. A polgári őrség jelenleg (az eddigi bevonulásokat és kilépéseket leszámítva) 62 emberből áll. Ez a szám

most ismét jelentékenyen csökkenik, minthogy ma és márc. 1-én sokan bevonulnak. Ha tehát a redukálódó szám mellett az eddigi rend marad érvényben, vagyis minden nap 6 s ünneppal 8 önkéntes polgári örök teljesít szolgálatot ezután is, nagyon gyakran rá fog kerülni a sor egy-egy emberre. Ekkora áldozatot pedig — akár milyen nagy buzgalommal teljesítik is szolgálatukat a polgári örök — a többnyire szegény embertől nem kívánhat a közönség.

A fizetéses polgári őrséget létre lehet hozni oly formában is, hogy a parancsnok nem fogadna föl külön fizetéses öröket, hanem az éjjel utáni szolgálatra azokat a polgáröröket alkalmazná, kik erre — valami csekély díjért — vállalkoznának. A polgári őrség szegényebb sorsú tagjai közül — azt hisszük — szívesen vállalkoznának erre a szolgálatra olyanok, akik most is ambícióval, készséggel felelnek meg ugyan a kötelezéseknek, de valami csekély keresetért gyakrabban teljesítenék szolgálatot. Ismétlőjük, a polgári őrségnek minden egyes tagja szívesen szolgálja a város érdekeit, de nem lehet kivánni attól a szegény munkámembertől, hogy akkor, amikor kevesebb lesz a polgári örök, minden ötödik vagy hatodik napon átvirrasza ingyen az éjszakáját s másnapi kötelessége teljesítésében kárt és hátrányt szenvedjen.

A dolog finanszíris oldalát aztán úgy kell biztosítani, hogy minden helybeli polgár, aki nem akar belépni, vagy nem tud belépni a polgári őrségbe, tartozzék e kötelezést pénzzel megváltani. Előreláthatólag szép összeg folyna be erre a célra havonta, mert nem hihetjük, hogy fog akadni egyetlen tehetősebb polgár is, aki kivonja magát a hozzájárulás alól.

A denuncians.

— Jelenet a bíróságnál. —

A vádlott: ... Mikor pedig odaálltam a sorozó bizottság elé s egész ruházatomat egy angol flastrom képezte a balkaromom, a mértéknel álló katona a fülembé sugta:

— Huzza be a hasát! A mellett ki!

Meg sem mozdultam, mert tetszik tudni, elhatároztam, hogy — süket leszek. Az orvos oda-jött hozzám, végignézt rajtam s láttam, hogy tetszem neki. Oda is szolt a bizottságnak: „Igazi atléta! Milyen mell! Milyen izmok! s összevissza tapogattat elől is, hátul is. Csiklódós vagyok, hát elkezdtem nevetni. A mértéknel álló katona ismét rám szolt:

— Ne röhögjön itt!

De bizony csak nevettem tovább. Ha befogtam a számot, az orromon tört ki a nevetés borzasztó erővel. Egy kapitány ur mosolyogva közelített felém:

— Hát szeretne-e katona lenni?

Egy kukk nem sok, annyit sem válaszoltam.

— Hány iskolát végzett?

Kezdtém a fületem hegyezni és a lehető legostobább képpel igyekeztem megértetni, hogy süket vagyok. A katona megint rám szolt:

— Nem tudja, hogy kérdezik? Talán bizony süket?

— Kérdezni tetszett valamit?

— Süket az ur, vagy mi?

— Igenis, megyek...

És indultam kifelé. Az orvos elé állt és merően a szemembe nézett. Farkasszemet néztem vele olyan buta képpel, hogy szinte zavarba jött. Elkézdett kiabálni:

— Mi a baja a fülenek?

Illőnek tartottam, hogy válaszoljak:

— Zalaegerszegen, 1882. évben...

Az orvos erre még közelebb hajolt hozzám és ordításra fogta a dologot:

— Nem azt kérdeztem, hogy hol született, hanem hogy süket-e?

— Köszönöm szépen...

— Beszélhet annak doktor ur ítélet napig.

Nem hall az egy kukkot sem! — szolt a kapitány. Ott álltam rendületlenül és bután, magamban azonban mohó kíváncsisággal vártam a pillanatot, amikor kimondják rám, hogy: „alkalmat-

lan.* Közben azonban lecsapott a menydörgős menkö s az kihozott a szerepemből. — Valaki ugyanis a hátam mögött halkán megjegyezte:

— Ne méltóztassanak neki hinni. Nagyon jól ösmerem. Nincs neki semmi baja...

Önkéntelenül is hátra tekintettem, megnézni, hogy ki beszél. Ezzei elárultam magamat. Az a valaki pedig a felperes ur volt, ki régi haragosom. A nyomorult borzasztóan vigyorgott. Elfutott a méreg.

— Orvos ur, — mondok, — beismerem, de ezért a megszegyenítésért bosszút állók!

Besoroztak és kiröpitettek a teremből. Nagy búsan felöltöztem s eltávoztam. A legközelebbi utcasarkon azonban várakozó állást foglaltam el. Felperes urra lestem... Egy kis félóra múlva kijön ő is és ellenkező irányban távozik. Utána! Ezt a tréfát nem viszed el szárazon, — gondoltam. Csakhamar elértem. Torkon ragadtam s nehegy baja essék, csak a fejét üttem. Ha a járókelők ki nem ragadják a kezemből, ma már por, hamu és semmi más... Elmondtam mindent!

— A bíróság a vádlottat könnyű testi sértés büntette miatt 200 korona fő- és 40 korona mellékbüntetésre ítélte.

Az ügyész: Főlebbezek a vádlott terhére...
A vádlott (dacosan): En is főlebbezek az ügyész ur terhére...

HIREK.

Lesz még nagy a magyar nemzet...

Megálmodtam én előre,
Hogy lesz még nagy a magyar,
Fényleni fog ősi neve,
Melyet most a rozsdá mar.

És hatalmát, mint villámot,
Nyugat, kelet rettegik,
Nemzetünket, országunkat
Világszerte tisztelik.

Megálmodtam s így kell lenni,
Mert ha szól a Kossuth-dal:
„Mindnyájunknak el kell menni!“...
Talpon van minden magyar.

Ha szereti minden magyar
A hazáját igazán,
Akkor a név, mit rozsdá mar,
Fényes lesz, mint hajdanán...

(Csáktornya) Bezerédy Lajos.

Tegyünk egy rövid sétát

le az Alsó-utcákba. Szeretném azt írni, hogy tegyünk egy hosszú sétát, ha nem tudnám, hogy mostanában ott még egy rövid séta is katasztrofális kimenetelű lehet bárkire nézve és én igazán nem kívánom senkinek, hogy sárbafulással fejezze be értékes vagy értéktelen életét. Míg a város a főutca lakóival szemben pazar bőkezűséggel járt el, kedvező feltételek mellett végig a városon csinos aszfaltjárdát csináltatott s kiköveztetette még a kocsiutat is, addig az Alsó-utcákban, a város nagyobbik felében nincs sehol egy tenyér-nagyságu járda a házak előtt s nincs egy talpalattnyi hely se, ahol a városi gondoskodásnak csak a legcsekélyebb nyoma is látszanék. Csak sár, sár, rengeteg sok sár van mindenhol az Alsó-utcákban, a melyet mostanában ugyszólván elszigetel, elzár a viágtól, megközelíthetetlenül tesz a hig, milterszerű, bokán is felül érő, cipőmarasztaló sár. A Mazuri-tavak feneketlen mocsarait jutaják eszünkbe mostanában az Alsó-utcák. És mindez miért? Mert nincs járda sehol,

az utakat nem kapartatja, nem tisztogattatja a város s ha egy-két kocsi kavics jut is ennek a mostoha városrésznek, az annyi, mint egy esőcsepp a tengerben. Járdát kellene csináltatni minden háztulajdonossal s gondoztatni kell a járdát. Elvégre is Alsó- lendva a „város“ címre reflektált, az pedig sehogysé illik hozzá, hogy a város nagyböbik felét esős időben vagy hóolvadáskor csak csónakon és Zepelinekkel lehet életveszély nélkül megközelíteni. Vagy igen?!

— **Felelős-szerkesztőnk katonai felmentése.** Mint tudvalevő, felelős-szerkesztőnk, **Oszeszly M. Victor** a decemberi népfelkelői szemlén katonai szolgálatra alkalmasnak találtotta. Szerkesztőnknek holnap, febr. 15-én kellene bevonulnia, de a honvédelmi miniszter egy minapi iniezkedésével szerkesztőnk felmentette a katonai szolgálat aól s ezzel lehetővé tette, hogy lapunk, melyet fel-szerkesztőnk immár nyolc esztendő óta szerkeszt, továbbra is megjeljenhessen. A felmentés azon a címen történt, hogy lapunk itt a határszéli vendvidéken magyarosítási és kulturális szempontból fontos szolgálatot teljesít s mint ilyenre, közérdekből továbbra is szükség van. A miniszter ezzel egyttal elismerte azt is, hogy lapunk annak a feladatnak, melyet maga elé tűzött, nemcsak megfelel, de munkánk itt a periferián nélkülözhetetlenné is vált.

— **Gyászhir.** Vogrintsits Nándor perlaki áll. iskolai igazgató-tanító nagy csapás érte. Neje, Bernariusz Mária 30 évi boldog házasság után 58 éves korában elhunyt. Férje és leánya bánatos szívvel gyászolják. Temetése f. hó 8-án nagy részvét mellett történt meg.

— **A honvédelmi miniszter zalamegyei megbízottja.** A véderő ellen elkövetett kihágásokra nézve Zalavármegye területére a honvédelmi miniszter szakperviselőül dr. Nicora László miniszteri titkárt bízta meg.

— **Központi választmányi tagok.** Zalavármegye törvényhatósági bizottsága hetfőn közgyűlést tartott, melyen a központi választmányba az alsólendvai választó kerületből Fusz F. Nándor, Ehrenreich Nándor, Isoó Ferenc és dr. Laubhaimer Oszkárt, — a zalabakcsi választókerületből pedig dr. Nábráczky Hajós Bélát és Balcz Alfrédot választották be.

— **A február 15-ikei bevonulás.** Néhány nap óta városunkban és vidékünkön az a kőszá hir jár szájról-szájra, hogy a hadvezetőség a besorozott B) osztályu népfelkelők február 15-ikei bevonulását bizonytalan időre elhalasztotta, tehát a 28—32 éves újoncnak nem kell bevonulniok. Erről a hírről megint kiderült, hogy példánál nem egyéb. A fősolgabirosgához egyáltalán nem érkezett semmiféle rendelet arról, hogy a bevonulást elhalasztották s bizony csak be kell vonulni a rendes időben. A „tauglich“ népfelkelők egyrésze ma reggel el is utazott Nagykanizsára, míg a többiek este és holnap reggel mennek. A most bevonulók csaknem mind nős, családos emberek, akik nemcsak életüket és vérüket, hanem családot és meleg otthonot is feláldoznak a Hazáért...

— **Iskolásgyermekek a sebesültekért.** A kutféji iskolásgyermekek 4 darab fejránkost és két zsák teának való szederlevelet gyűjtöttek a sebesült katonáknak. Az iskolászeki elnök ezt az ajándékot a napokban eljuttatta az alsólendvai Vöröskereszt Egyeslet elnökének. A gyermekek hazafiságának és eklatás megnyilvánulása a helyes szellemi vezetést bizonyítja.

— **Halálozás.** Özv. Biró Györgyné helybeli magánözóné, néhai Biró György asszetalos özvegye, tegnap éjjel elhunyt. Ma temetik.

— **Sorozások Zalamegyében.** Az 1896, 1895 és 1891 évben született népfelkelők sorozását Zalamegyében — mint értesülünk — február 18-ától március 24-éig tartják meg. Ez alkalommal nem Nagykanizsán lesznek az összes zalamegyei népfelkelők sorozva, mint decemberben, hanem járásonként, a járáások székhelyein. — A megyében két sorozóbizottság fog működni s az egyes helyeken a sorozások a következő napokon lesznek:

Az első bizottság működésének sorrendje:

Keszthelyen február 18-ától 20-áig,
Balatonfüreden február 22-én,
Tapolcán február 23-tól 25-éig,
Sümegeen március 3-án és 4-én,
Zalaszentgróton március 5-én és 6-án,
Zalegerszegen március 8-ától 13-áig,
Nován március 15-étől 17-éig,
Csáktornyaen március 19-étől 24-éig.

A második bizottság működési sorrendje:

Nagykanizsán február 18-ától 24-éig.
Alsólendván február 25-től március 3-áig,
Letenyén március 6-ától 8-áig,
Perlakon március 10-étől 13-áig,
Pacsán március 13-tól 17-éig.

— **Kitüntetett hős.** A napokban lélekemelő, szép tünncsepp folyt le a nagykanizsai közös laktanyában. Egy zalamegyei hadapródot Greiner Györgyöt Ófelsége a király a legnagyobb kitüntetéssel, az arany vitézségi éremmel tüntette ki. Greiner a haretérn érdemelte ki a magas kitüntetést. Az aranyermet az ezredes az egész tisztikar és legénység jelenlétében, szép beszéd kíséretében tűzte fel a hős katonára mellére.

— **Egy levél.** Nem lehet minden meghatódás nélkül olvasni az alábbi levelet, amelyet egy csesztregi szegény parasztszönyv írt a Vöröskereszt egylet budapesti igazgatóságához, az ura után tudakozódván, aki 20-as honvéd, de már régesrég nem adott életjel magáról. — Tiszta lóra ez a levél, a magyar néplelek gazdag kincs-tárának egyik igazán szép terméke. Érdemes a közlésre. Ime:

Kelt Csesztreg 1915. I. 3.

Felkérem Tekintetes Vöröskereszt Igazgató Urakat legyenek olyan szivesek adjanak erőlt nekem fölvilágosítást és Szeretet magáról márnegy holnapja hogy nem adott magáról életjelt.

Vas Sándor övezetű Nagykanizsai 20 honvéd gyalog ezrednél szolgált 3 harmadidig. Tábóri század 102 számú tábóri posta. Már-szegény az első mozgósításkor elment és igazi szivemet és fölemelt fővel mert mondota keresztyény kötelessége a hazát védeni és ő mikor elment is azt mondota hogy soha sem jöntalan az ő családjaéhoz. És igen nagyon könyörgöm az igazgató uraknak legyenek olyan szivesek adjanak egy igazi megnyuktatás mert már szeptembertől fogva nem kaptam tölelevelet és adig még élet adigmindig írt és most mártalan meg hasad a szivem egy igazi jó ember volt és soha elnem lehet felejteti. És pajtásai azt mondják már szeptember 8 meghalt és tudósítás még nemjött és most már kénytelen vagyok önkötölmege kérdezeni. És azt mondják ha az oroszok kezibe vaaholva a koraszt nem lehet meg tudni adig amíg vég nemlesz háborunak és jó igazi hűférmem volt és azért kész volnék az életemet áldozni ért, de még egyszer könyörgöm Tekintetes urak legyenek szivesek Választ adni ere a levére. Hogy már nekeljen ö tudatlanságának az áldozatának nem. Maradok tisztelettel

Vass Sándorné Csesztreg zala megye.

— **Gyűjtés.** Klekl József nyug. cserföldi plebános, a „Novine“ c. vend lap szerkesztője, a nagykanizsai Vöröskereszt Egyesletnek 40 kor-t gyűjtött lapjában.

— **A tábóri posta.** A postaigazgatóság közli, hogy a 186. számú tábóri postához csomagok ismét küldhetők.

Katonai előírások teljesen vízhatlan

hátzsákok

**többféle nagyságban
jutányos árak mellett vásárolhatók
Balkányi Ernő üzletében**

— **Hősi halál.** Kulcsár Gyula zalaegerszegi áll. főgimnáziumi tanár, tart. honvéddrnagy az oroszengyelországi harcokban hősi halált halt. Fiatal özvegye és két kis árvája siratják.

— **Zalavármegye népoktatásügye 1914-ben.** Vármegyének kulturális állapotáról igen érdekes képet fest Szirmai Miksa kir. tanfelügyelő a vármegyei közigazgatási bizottságnak tett jelentésében. Az ebben felsorolt adatokból az alábbiakban közlünk néhány általánosabb vonatkozást, hangsúlyozván, hogy a jelentés a világháború idején mutatja be a zalai tanügyi állapotokat. A vármegye területén 55 övintézet, 60 állami, 72 községi, 268 rkat., 21 ref., 17 ág. ev. és 7 izraelita, összesen 445 elemi iskola volt az 1913/14. tanévben 814 tanítóval. A mindennapi iskolába 57404, az ismételőiskolákba 18390, összesen 76394 tanuló volt beiratkozva. Iskolába be nem iratkozott 6—11 éves 3996, 12—14 éves 2541 tanuló. A felmentettek száma 1281. Igazolatlan mulasztás 396831, igazolt 577566 felpap fordult elő. Birságpénz kirovatolt 12172 K, ebből befolyt 3658 K. Új iskolák felállításra és meglévők fejlesztése, valamint a hiányos épületek helyett új épületek emelése a kir. tanfelügyelő szerint sürgősségi sorrendben volna keresztyvendő. És pedig elsősorban a Muraközben és a vendvidéken. Az övintézetek száma is csekély. Minden nagyobb iskola mellett, különösen a nemzetiségű vidéken, kívánatos volna egy-egy óvoda felállítása.

— **A szökött katona bünei.** Fehér Miklós (csúfnéven Bömböli Piku) hármasmalomi származású, nagykanizsai 20. honvéddalvezetőbeli tartalékos katona után, aki tudvalevőleg háromszor szökött meg az ezredétől, még mindig lázasan nyomoz az alsólendvai és az összes környékbeli csendőrség. Ma itt, holnap ott látják ezt a notórius gazembert, akinek nagy szerencséje, hogy a csendőrségnek legénységének létszáma mindenütt a minimumnál is kevesebbre apadt (pl. Alsólendván ezidőszent két tagból áll a csendőrség) s így a nyomozás nem lehet azzal a felkészültséggel, melyet az ügy megkívánna. Mult számunkban megírtuk, hogy Fehér a nagykanizsai honvéddaktanyából harmadszor is megszökött s már másnap a bánokszentgyörgyi határban követett el betörést. Azóta Fehér ismét a gazteteknek egész légióját követte el. Buntei közül eddig a következőkről érkezett jelentés az alsólendvai csendőrséghöz: Január hó 23-án éjjel Fehér felhatolt Kósa Jánosnak a csemeti hegyen levő istállópadlására, honnan a lakás padlására ment át. Itt Kósa füstölhús-készletet alaposan megvámolta s odébb állott. Az itt elért eredmény azonban nem eléghette ki, mert még azon az éjjelen Szarjás Vendel, Lebar Ferenc és Horváth Ferenc prészházait is feltörték és megdézsmálta, Ritter József, Kopinya Pál és Suveges Ferenc prészházába pedig betörést kísérelt meg. Két nap múlva Fehér már a csáktornyai uradalmi erdőben ütött tanyát, itt egy erdőőr felismerte, üldözőbe vette, de nem tudta elfogni. Február elsején Fehér már ismét városunk környékén „operált”. Éjnek idején behatolt Bíró Mária radamosi lakós házába, itt a szekrényt feltörte és körülbelül 20 kor. készpénzt és ruhákneműt lopott el. Egy nappal később már Belatincan követett el lopást. Murarév községben a koresmában összeismerkedett Deutsch Ede belatincin vendéglős kocsisával, Török Györggyel. Török meghívta belatincin lakására éjjeli szállásra, amit Fehér akként hálalt meg, hogy éjjel feltörte szállás-adója szekrényét és onnan 38 kor. értékű ruhát lopott, azután megszökött. Azóta nyoma veszett.

— **Be kell jelenteni a fémeket.** A kereskedelmi miniszterium legújabb rendelete értelmében minden feldolgozatlan állapotban, vagy nyers ötvény, hengerelt lap, tábla, lemez, rud, cső, drót, ócskaanyag és hulladék alakjában levő fémeket és ötvözeteket be kell jelenteni a község-házán. Bejelentési határidő február 18-ika.

— **A kormány az apaállatok beszerzéséről.** A kormány a köznyelésítésre szolgáló apaállatok beszerzését, mint egy legújabb rendelkezésben kijelenti, bár szűkebb keretek között, de továbbra is támogatja. Állami támogatásért a gazdasági felügyelőségekhez kell fordulni. Ingyenes vagy részletfizetésre a miniszter nem adhat apaállatokat.

— **Tűz Csáktornyan.** Szerdán délelőtt tűz volt Csáktornyan. Horák Ödön asztalosmester tanoncjai a műhely kályhájában tüzet raktak s ebédre mentek. Ez idő alatt egy kipáitott szikrától tüzet fogott a műhelyben felhalmozott gyalturforgács s a tűz átharapódzott a butorraktúra is. Mire a veszedelmet a tűzoltóknak lokalizálni sikerült, addigra mintegy 3000 korona érték a lángok martaléka lett.

— **Humor az execirpáccon.** Bevonultak a B) osztályú népfelkelők és ezzel a legkülönbözőbb társadalmi állásu egyének kerültek a hadsereg s a honvédség derék átlisztejeinek keze alá. Egy egyesüléges átliszti, a „freiter ur” is abrichtolja a népfelkelőket. Egyszerre csak akad a sorban egy kövítész, akinek a munkájával sehogysam volt megelégedve. A gyakorlatot már többször elmagyarázta a vitéznek és éppen először meg is ismételtette vele. Nem ment, sehogy sem ment. Az egyesüléges végre kijött a türe lemből és rákiáltott a vitézre:

— Mi maga civílen?!

— Ugyvéd, — hangzott a felelet, melyre a freiter kivágta a csattanót:

Ugyvéd? Hát akkor én mi lehetnék civílen?

— Az „Ország-Világ” e heti (6-ik) száma ismét sok és szép illusztrációval jelent meg. Cikkeit is válogatottak. Írtak bele: dr. Dollinger Gyula, dr. Falk Zsigmond, Bachtáné Némethy Anna, Radványné Ruttkay Emma, Markó Miklós, Mátrai Ferenc Béla, Conan D'or stb. Kepeci: dr. Dollinger Gyula, Madarász József és Szehény Antal arcképe. A harcértesítésüljei, a laltitjai és kifutottettjei (20 arckép). A kárpáti harcértesítől (5 kép), A budapesti Villamos Vasutak a háború szolgálatában (6 kép), Az „Aranyhajú színikész” (5 kép), A „Munkás zubbonya” film (2 kép), A vaci önkéntes örsereg (2 kép), Osztendő, Rigai kikötő. Angol örszem, Harc a levegőben, stb. — Rendés rovatok: Színház, Irodalom, Művészet, Hírek, stb. — Az Ország-Világ előfizetési ára egy évre 16 K, újszpendány 50 K. Szerkesztősége és kiadóhivatala: Budapest V. Holdu-utca 7. sz. Mutatványszámon szivesen küld a kiadóhivatal. Remek újsévi ajándéka a lapnak: az „Ország-Világ Almanach” már megjelent. Új előfizetők szintén megkaphatják.

— **Szerelmi dráma.** Wolff Erzsébet nagykanizsai leány megbeszélte a kedvesével, hogy öngyilkosok lesznek. Ugy állapodtak meg, hogy előbb a lány lövi főtbe magát, azután a férfi. A leány homlokán is lötte magát, de a férfi a vér látására lemondott az öngyilkosságról. A leány belehalt sérülésébe. A dráma oka: nem lehettek egymásé.

— **Ulánus a sütökemencében.** Gyula-keszi községben e hó 3-án egy ulánus közembert találtak állott fejű, holtan egy sütökemencében. A vizsgálatot megindították, mely ki fogja deríteni, hogy öngyilkosság, vagy gyilkosság történt-e.

Szerkesztői üzenetek.

Belatincin levélíró. Uvel t rem: közölhetjük Belatincin rendes tudósítónk van, csakis töle fogadhatunk el tudósítást.

Treiber György, Gyertyános. Kívánságára versét az eredei szövegben közöljük:

Elmonhatjuk istenem istenem
Jászban borult a zseges országunk
Jászban borult fölöttünk a zsegs
El köl menünk szervijába megis.

Szervijának hegyes völgyes határa
De sok legény atkot mondot reája
Atkotól legy te szervija örökre
Csak mink igazser kijohesünk belőle.

MEGJELENT

A HÁBORU DIPLOMÁCIAI OKMÁNYTÁRANAK MAGY. KIADÁSA AZ OSZTRÁK-MAGYAR VÖRÖS KÖNYV DIPLOMÁCIAI AKTÁK A HÁBORU ELŐZMÉNYEINEK TÖR-TÉNETÉHEZ.

A monarchia háborus dokumentumainak, az ellenséges és semleges hatalmakkal folytatott tárgyalásoknak, jegyzékváltásoknak, bizalmas követi jelentéseknek, iratoknak, okmányoknak gyűjteménye magyar fordításban.

KAPHATÓ BALKÁNYI ERNŐNÉL ALSÓLENDVÁN. ÁRA 1 KORONA.

Igen jó karban levő szőlő az alsólendvai hegyen (a várostól 10 percnnyire) szabad kézből eladó. Ugyanott több hordó is eladó. Cim lapunk kiadóhivatalában.

**≡ Katona-takarók, ≡
pokrócok, trikók, maskótók, feregmentes selyem-ingek a legolcsóbban kaphatók:**

Telefon 323. szám BARTA ÉS FÜRST Telefon 323. szám
divat nagyruházában NAGYKANIZSA Főut s Csengeri-ut sarkán

Ruhakelmékből és selymekből mintákat kívánatra bérmentve küldünk.

Nagy választék jó minőségű és izléses butorokban.

Teljes lakberendezések!

OLCSÓ ÁRAK! 52-43

Előzékeny pontos kiszolgálás.

Somogyi Ede

≡ kárpitos butorraktára ≡

Nagykanizsa, Városház-palota.

Saját készítményű ANGOL BÖRBUTOROK.

Függönyök. Szőnyegek.

Iparművészeti tárgyak.

SAJÁT ASZTALOSMŰHELY!

Előfizetőink
ingyenes hirdetésí
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink
ingyenes hirdetésí
rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BOBS ISTVAN kötelgyártó.

BLAU SANDOR vasúti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete. Nagy raktár uri-divat cikkekből.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasúti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS hábsütő és mézszőlőskészítő.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT norinbergi-, díszmű-, üveg-, porcellán-, vegyesáru- és csemegekészede.

Özv. FARAGÓ ISTVANNÉ borbély- és fodrász.

FEHÉR ANTAL köröm- és kocsi-kovács.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata.

Kényelmes bérkocsi mindenkor rendelkezésre áll.

GÖNCZ GABOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR bútor- és épület-asztalos. Kész bútork és különféle koporsók nagy raktára.

KLEIN DÁVID szállítási (spediteur) vállalata

KANCAL JÓZSEF vendéglője a Kanizsai-utcában

LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN órák és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst arukban.

Elvállalja vasgyűrűk arannyal való bélelését.

MAURER FERENC szobafestő és mázoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gáz-, asági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH PÁL épület- és géplakatos.

NÉMETH ERNŐ borbélyüzlete Főut, Beck-f. házban

POLLÁK LAZÁR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-árúda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

„SCHRANTZ-ÁRUHAZ” (Alsólendva, Templom-tér, dr. Filkor-féle ház) legelőcsőbb bevásárlási forrás rőfös-, rövid- és divatáru-cikkekből.

REICHENFELD LAJOS mészáros és hentes, Főut

SIPOS DÁNIEL eisörendű uriszabó (Főut).

SIMONKA JÁNOS szijgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus. Elvállalja varrógépek és kerékpárok javítását.

Id. SCHWARCZ SAMU fűszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász. Kész sirkóráktár, Szentjános utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése

VARGA MÁTYÁS a szőlőgyenelad fás és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor- és esemege-fajokban

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárúkereskedése és Tip-Top-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kavcs.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszafalu.

BUKOVECZ PÉTER kereskedő Kebelesztmárton

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédcres.

CSEKI KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvasárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

EPPINGER SALAMON és FIA kereskedése Csesztreg.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédics.

FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkóc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédics.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GREGOR JÁNOS molnár Muraszerdahely.

GAAL SÁNDOR molnár Rédics.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVATH MÁRTON bádogosmester Belatinc.

HERZFELD MANÓ kereskedő Celdömölk.

IVANICS FERENC ácsmester Hosszafalu.

JERICIS IVAN ácsmester és kutszivattyu-berendezési vállalkozó Murahely.

Özv. KRAUSZ FULÓPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszafalu.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCAL ISTVÁN vendéglős Rédics

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendvahosszafalu.

KEPE MIHÁLY Lendvahosszafalu. Elvállal mindféle betonmunkát. Kész betoncsövek raktára.

KIRÁLY JÓZSEF fakereskedő. Felsőlakos.

Tüzifa eladás ölenként K 36.—.

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvasárhely

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa

MILBOFER TESTVÉREK vegyeskereskedése Lendvasárhely.

MAYER JAKAB kereskedő Muraszerdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NEMETH ISTVÁN eserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester Nemesnép.

PFANCELTER KÁROLY a „Vigadó” bérlője Iglo.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCSCICS ISTVÁN vendéglős Siófok

SPIEGEL ADOLF vendéglős Völgyifalu.

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPÓT bútorkereskedő Varasd.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-kereskedő, Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvasárhely.

SZOCSAK LAJOS cipész Csesztreg

SZABÓ LAJOS vendéglős Resznek.

TURNAUER BLA kereskedő és vendéglős Murarev

TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Pakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

TIRÁSZI JÁNOS vendéglős Lendvajakabfa.

„VADÁSZKÜRT” nagyszállóda Budapest.

VARGA JÓZSEF vendéglős Lendvasárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNAC vendéglős Bántornya.

WEINSTINGL JAKAB gőzmalma Göntérháza.

Franciaország

Oroszország

Szerbia és

Európa háborus

TÉRKÉPE.

Különféle nagyságban s árban kapható

Balkányi Ernő

könyvkereskedésében Alsólendván.

Gyönyörű illusztrációk! ————— Érdekesítő olvasmányok! ————— Mesésen olcsó árért!

A most folyó világháborúnak valóságosan szentációját képezi az a folyóirat, mely 32 oldal terjedelemben, gyönyörű illusztrációkkal

A Világháboru Képes Krónikája

címmel jelenik meg. Minden füzethez Jókainak a „Jövő század regénye” c. művéből egy iv van csatolva, azonkívül műmellékletek.

24 fillér

A füzetek hetenkint egyszer jelennek meg!

Egy-egy füzet ára csak **24 fillér!** **24 fillér**

A füzetek állandóan kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendván.

